

Posudek školitele na dizertační práci RNDr. Michala Němce: Jak ťuhýk obecný (*Lanius collurio*) rozpoznává nepřátele.

Jsem přesvědčen o tom, že úkolem školitele není hledat přednosti a nedostatky předkládané práce. To by měli obstarat oponenti, školitel je osoba podjatá. V případě dizertačních prací se toho navíc zhostili recenzenti článků, které tvoří její hlavní součást.

Zbývá tedy hodnocení osobnosti školence. Ani zde se nelze nadít šokujících odhalení. Sama skutečnost, že byla dizertační práce úspěšně dokončena, mu vystavuje kladný posudek. Sluší se jen doplnit mimořádné znamenitosti, jimiž se školenec v průběhu studia vyznamenal.

Jsem školitelem Michala Němce od bakalářských plenek a mohl jsem tedy po řadu let sledovat jeho odborný růst. A právě v něm shledávám největší znamenitost kolegy Němce. Je to ovšem hodnocení do značné míry sobecké. Existují tři typy studentů: výborní, kteří zůstali výbornými; mizerní, kteří zůstali mizernými a mizerní, kteří se stali výbornými. Kolega Němec patří nade vší pochybnost do třetí skupiny. Jako juvenil nerozeznal ťuhýka od bažanta a šípek od plotu z ostnatého drátu. Jeho písemný projev pak sestával z více méně nahodilých shluků slov. Jako subadult odchází všestranně použitelný zoolog. Je schopen výzkum samostatně naplánovat, provést, vyhodnotit a dokonce i sepsat jeho výsledky. Přestože takovou hypotézu nemohu verifikovat, nemohu se zbavit přesvědčení, že se tato proměna stala částečně mojí zásluhou. A potvrzení smysluplnosti jeho konání je v životě pedagoga vzácné.

U Michala Němce bych zvláště vyzdvihl jeho organizační schopnosti. Postupem času se stal vedoucím ťuhýčí skupiny a ve své funkci si vedl velmi zdatně, pravděpodobně zdatněji, než si kdy vedl školitel. Jeho zásluhou jsou tedy více než uspokojujivé výsledky ťuhýčí skupiny v posledních letech. Odměnou kolegy Němce pak byla tematicky sevřená dizertační práce, jejíž výsledky jsou originální a vytvářejí logický celek.

Domnívám se, že by toto dobrozdání kvalit Michala Němce mohlo postačovat. Pro získání věrohodnosti by ovšem bylo žádoucí doplnit je pár tahy temné barvy. Bohužel mě ale žádná jeho zavrženíhodná vlastnost, která by nebyla během studia potlačena, opravdu nenapadá. Snad jen přehnaný perfekcionismus přerůstající v hračkářství a projevující se zvláště nutkáním neustále vylepšovat připravované rukopisy a protahovat tak velice velmi jejich dokončení, by se dal uvést.

Mohu tedy shrnout, Michal Němec nepochybně patří mezi mé nejschopnější doktorandy a nemám proto sebemenší námitky proti přijetí jeho dizertační práce

V Českých Budějovicích dne 23.3. 2015

RNDr. Roman Fuchs, CSc.